

opusdei.org

A prelátus levele (2018. október 1.)

A prelátus az Opus Dei
alapításának 90. évfordulója
alkalmából írt.

2018.10.01.

Kedves gyermekeim! Jézus
oltalmazza leányaimat és fiaimat!

Holnap lesz 90 éve 1928. október 2-
ának. „Ezen a napon alapította az Úr
az Ő Művét, létrehozta az Opus Deit”-
írta Szent Josemaría később (Belső
feljegyzések, 306.). Az évforduló
megünneplésének öröme egyúttal

hálaadás is Istennek, aki folyamatosan ajándékokkal és karizmákkal gazdagítja egyházát.

Adjatok hálát az Úrnak, mert jó: irgalma örökké tart. (Zsolt 112,1)

Hatalmas panoráma tárult az Atyánk elé: együttműködni a világ Istennel való kiengesztelődésében a munkán és a hétköznapi élet többi körülményén keresztül.

Gondolkodjunk el Isten elsőbbségén: Ő „alapította az Ő Művét”, és Ő viszi tovább. Ahogy az egész egyházban a Szentírás szavai beteljesednek: *„Isten országa olyan, mint az az ember, aki magot vet a földbe. Utána, akár alszik, akár ébren van, éjjel vagy nappal, a mag kicsírázik és szárba szökik, maga sem tudja hogyan. A föld magától terem, először szárat, aztán kalászt, majd telt szemet a kalászban.”* (Mk 4, 26-28) Szent Josemaría megtette a saját részét, intenzíven imádkozott, határozottan küzdött a belső életében és

fáradhatatlanul apostolkodott. Ugyanakkor mindig meg volt győződve arról, hogy a lelkek szolgálatára kapott erő az Úrtól származott: „Istenem, köszönöm, hogy olyan világosan megértetted velem, hogy minden a Tiéd: a virágzás, a gyümölcs, a fa, a levelek és a tiszta víz, amely az örök életre fakad. *Gratias tibi, Deus!*” (Párbeszédben az Úrral, 136. pont) Isten kegyelmének elsőbbsége ugyanilyen valóságos minden keresztény életében, mindannyiunk életében.

Ahogy Isten ajándékáról elmélkedünk, újítsuk meg hálaadásunkat, hogy Ő kiválasztott minket, hogy vele együtt munkálkodjunk (vö. 2 Kor 6,1) kicsinységünk ellenére. Néha úgy tűnhet, hogy Isten terveiben a mi szerepünk valójában nem sokat számít, Ő azonban komolyan veszi a szabadságunkat, és tényleg számít

ránk. Gondoljunk arra a fiúra, aki azt a keveset, amije volt – öt kenyér és két hal – Jézus kezébe tette, és ebből a nagylelkű tetteiből Krisztus jól lakatta a tömeget (vö. Jn 6, 1-13).

Isten a mi mindennapi válaszunkra is számít, bár apróságokból áll, mégis nagyá lesz kegyelme ereje által.

Ezért igyekszünk a lehető legjobban keresni Őt a munkánkban és szolgálni a körülöttünk lévőeknek, próbáljuk úgy nézni és úgy szeretni őket, ahogy Ő, és elhozni a világba ezer különböző módon a fényt és melegséget, amelyet Ő helyezett a szívünkbe. Ez mind a mi gyermeki hozzájárulásunk, amelyet Atyánk felhasznál, hogy csodákat tegyen a lelkekben.

A szinódus, amelynek témája a fiatalok, a hit és a hivatástisztázás, hamarosan elkezdődik.

Imádkozzunk tovább, kérjünk fényt és erőt, hogy Jézus üzenete továbbra is sok-sok fiatalra érjen el, és

elhatározzák magukat, hogy nagylelkűen követik Őt az egyházban létező számos különböző úton. A Mű évfordulójának és ennek az egyházi eseménynek a közelsége segíthet nekünk megújult lelkesedéssel nézni a saját hivatásunkat, fiatal és szerelmes szívvel. Az Atyánk sosem veszítette el ezt a lelki fiatalságát. Bár sok megpróbáltatás és szenvedés érte, mindig fiatal maradt az Úr iránti szeretete miatt. Így magyarázta nekünk életvidámságának okát: „mikor az oltár lépcsőjén Istenhez imádkozom, *aki megörvendezetteti ifjúságomat*, mégis nagyon fiatalnak érzem magam, és tudom, sohasem fogom magam öregnek érezni. Mert ha hű maradok Istenemhez, a Szeretet mindig megújítja életemet. *Mint a sas fiatalsága, úgy újul meg az enyém.*” (Isten barátai 31. pont). Ha Istenhez kapcsolódunk mindvégig, mindig fiatalok leszünk, és Ő valósítja meg a Művet, amely mindig régi és mindig új a különböző

helyeken, kultúrákban és
időszakokban.

Emberi életet számítva kilencven év
hosszú idő, de a Mű számára nagyon
rövid. Még mindig csak a
kezdeteknél járunk: és ez
emlékeztethet bennünket az
ajándékra, amelyet kaptunk és arra a
csodálatos küldetésre, amelyet
Krisztus bízott ránk.

KísérjeteK engem továbbra is az
imádságaitokkal, és mindenek előtt
kísérjük a Szentatyát ezekben a
napokban, hogy mindannyian
Jézushoz menjünk Mária által.

Minden szeretetemmel megáldalak
benneteket,

Atyátok,

Róma, 2018. október 1.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hu-hu/article/a-prelatus-levele-2018-
oktober-1/](https://opusdei.org/hu-hu/article/a-prelatus-levele-2018-oktober-1/) (2026.02.23.)